

רעפ 41960-05-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 41960-05-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בחיפה ב-עפ"ג 81614-12-24
מיום 24.4.2025 שניתן על ידי השופטים א'
בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן

בשם המבקש:
החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים א' בולוס, מ' דאוד ו-נ' סילמן) ב-עפ"ג 81614-12-24 מיום 24.4.2025 בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (השופט ג' טנוס) ב-ת"פ 19154-05-21 מיום 19.11.2024.

2. המבקש הורשע על פי הודאתו בהסדר טיעון בשתי עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בתמציתית יתואר כי המבקש תקף את אשתו בשני אירועים שונים, בעודה מצויה בהריון, כשבאחד האירועים אף עשה שימוש במקל במהלך התקיפה.

עובר לגזר הדין, בית משפט השלום הפנה את המבקש לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות. הממונה מצא כי המבקש אינו מתאים לריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, וזאת בהתבסס על חוות דעת גורמי הביטחון שלפיה קיים יסוד סביר לחשש כי ריצוי העונש בעבודות שירות יוביל לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות המבקש.

בית משפט השלום בגזר הדין התייחס לחומרת מעשי המבקש, ולצד זאת לנסיבותיו האישיות ובכלל זה מסמכים רפואיים שהוגשו. כן נסקר תסקיר שירות המבחן שלא כלל המלצה

על ענישה טיפולית או שיקומית, תוך שצוין בו כי המבקש מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ובלעדי מענה טיפולי "לא ניתן לשלול הישנות עבירות דומות מצידו". לבסוף, בית משפט השלום קבע כי עניינו אינו מתאים לעונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, והשית על המבקש עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי וכן קנס על סך 2,000 ש"ח.

3. ערעור המשיבה על גזר הדין התקבל, תוך שבית המשפט המחוזי קבע כי העונש "סוטה באופן קיצוני" ממדיניות הענישה הראויה בנסיבות העניין. בית המשפט המחוזי הדגיש את חשיבות הנקיטה בענישה מוחשית ומרתיעה בעבירות אלימות במשפחה, ככלל בדרך של עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה. צוין כי דברים אלה מקבלים משנה תוקף בעניינו, שעה שלחובת המבקש הרשעות קודמות בעבירות זהות, הגם שהרשעות אלה התיישנו, בגין ריצה עונש מאסר מאחורי סורג ובריה אשר לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע מעשים דומים.

בטרם מתן פסק הדין, בית המשפט המחוזי זימן נציג מטעם גורמי הביטחון לצורך הצגת החומר החסוי שביסוד חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות. בהסכמת בא-כוחו של המבקש באותה העת, התקיים דיון במעמד צד אחד, ולאחריו בית המשפט ציין לפרוטוקול כי עולה שהחלטת הממונה היא "סבירה ונכונה". בפסק הדין, בית המשפט המחוזי קיבל כאמור את הערעור וקבע כי נסיבות המקרה מצדיקות השתת עונש מאסר בפועל. בהתאם, על המבקש נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה, תוך הותרת יתר רכיבי הענישה על כנם.

4. בבקשה שלפניי, מבוקש כי יותר למבקש לרצות את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בדרך של עבודות שירות, וזאת חרף חוות דעת הממונה על עבודות השירות. נטען כי חוות הדעת מבוססת על סכסוך שקיים למבקש בצפון המדינה, ומשכך יש לאפשר לו לרצות את עונש עבודות השירות במקום מרוחק גאוגרפית. בתוך כך, המבקש סבור כי בית המשפט המחוזי גרם למבקש לעיוות דין בכך שקיים דיון במעמד צד אחד מבלי שהותר למבקש להיחשף למידע שבבסיס חוות הדעת ולו באופן חלקי.

5. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד המעוררים שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם עולה חשש שנגרם למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותי (רע"פ 6521/23 חוצ'נסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (10.9.2023)). עניינו אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

6. המבקש תקף את אשתו בהיותה בהריון, בין היתר תוך שימוש במקל. לא אחת עמדתי על החומרה המגולמת בעבירות מסוג זה, המבוצעות כלפי נשים בתוך התא המשפחתי. דומה, כי למרבה הצער הללו הפכו בשנים האחרונות לחזון נפרץ במחוזותינו. באחת הפרשיות ציינתי:

"יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף " (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)).

בנסיבות אלה, העונש שנגזר על המבקש בוודאי שאינו חורג באופן ניכר ממדיניות הענישה הראויה, ומשכך אינו מצדיק את התערבות בית המשפט במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 3550/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.5.2023)).

7. אף עתירת המבקש לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות, דינה להידחות. בית המשפט המחוזי בחן, במסגרת דיון במעמד צד אחד שהתנהל בהסכמת המבקש, את המידע שעליו מבוססת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ומצא כי החלטת הממונה מוצדקת בנסיבות העניין. חזקה על בית המשפט כי במהלך הדיון החסוי בחן לעומק את המידע שהוצג וכן נבחנו חלופות אפשריות ביחס לאופן ריצוי עבודות השירות. בהתאם, החלטת בית המשפט שלא לסטות מעמדת גורמי הביטחון, הממוקדת בדלת אמות עניינו הפרטני של המבקש, אינה מצדיקה מתן רשות ערעור. מכל מקום, כידוע אין למבקש זכות קנויה לריצוי עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות (רע"פ 2875-11-24 סוב לבן נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (4.11.2024)). ממילא, האלימות שהפנה המבקש כלפי אשתו, בצירוף מכלול נסיבות המקרה, מצדיקים השתת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריא.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י"ד סיוון
תשפ"ה (10 יוני
2025).

יוסף אלרון
שופט